ואשקלון כדרום –

And the city of אשקלון is considered to be south of ארץ ישראל.

OVERVIEW

The משנה mentions three cities – עכו אשקלון and רקם (וחגר), אשקלון - which are considered מדינת הים, indicating (seemingly) that they are in "א"י. Our תוספות will prove that all these three cities are in א"י. Why then does our משנה consider them "הו"ל- מדה"י will give two general explanations. The first one will explain why these three cities mentioned in the משנה are not משנה original proofs. The second one will maintain that even if they are part of א"י, nevertheless they are considered מדה"י as far as בפ"נ ובפ"נ ובפ"נ ובפ"נ מדה"י

asks: תוספות

הקשה רבינו תם דאשקלון מארץ ישראל היא –

The אשקלון asked; א"י is part of א"י, so how does משנה of our משנה state that south of ייהודה is south of אשקלון הו"ל and considered א"י.

The ר"ת goes on to prove that אשקלון is part of א"י:

דכתיב ביהושע (יג) זאת הארץ הנשארת וגומר האשדודי והאשקלוני – For it is written in the ביא יהושע (that 'a said to יהושע; "this is the remaining land (that was not conquered yet by the בני ישראל) etc. (and the פסוק enumerates and mentions) the cities of "אשקלון" -

וכתיב הפילה לישראל נחלה כאשר צויתיך –

And the בנ"י states: "divide this unconquered land amongst the בנ"י for an inheritance as I commanded you" -

- ואתר כך לכדוהו כדכתיב בשופטים (א) וילכוד יהודה את עזה ואת אשקלון ואת גבולה And indeed afterwards the בנ"י conquered these lands as it is written in the 4 נביא שופטים: "and שבט יהודה conquered משקלון and their surrounding areas". From all this it is obvious that אשקלון 5 יי, why then

¹ The תנאים of the משנה lived in א"י; referring to any place as מדינת הים, indicates their status is הו"ל,

יהושע יג, ב-ג ב

שם יג, ו 3.

 $^{^4}$ שופטים א, יח, the text there reads: וילכוד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה וגו'.

⁵ מוספות could not suffice with just quoting this last פסוק, for perhaps יהודה conquered cities that were not part of "א."

does the משנה consider מדה"י to be מדה".

מוספות answers:

ואומר רבינו תם דעולי בבל לא כבשוה כדאמר בפרק קמא דחולין (ז,א) גבי בית שאן -The בבל says that the בנ"י who went up to בבל to build the second ביהמ"ק did not conquer אשקלון, as the גמרא says in the first הולין, concerning the city of ⁶בית שאך -

הרבה כרכים כבשוה עולי מצרים ולא כבשום עולי בבל There are many cities which the בנ"י, who came up from בגרים to '"in the time of יהושע did not conquer (some of) עולי בבל these very same cities -

- ולכך אין תלמידי חכמים מצויין שם ואין בתי דינים קבועין שם And therefore⁸ since they were not conquered and settled by the עולי בבל, so in the time of the משנה, it is not frequented by 9 משנה and there are no established בתי דינים in these cities 10.

חוספות has another question:

אבל קשה דרקם וחגר משמע הכא דהוו חוצה לארץ – However, there is another difficulty, for it seems here in the משנה that בקב that חגר are part of ¹¹ל"ל

וכתיב ביהושע (כ) ויקדשו את קדש בהר נפתלי But in the נביא יהושע it is written: 'and they set aside the city of 12 in ערי מקלט to be one of the ערי מקלט (in the 13). This teaches us that עדי which seemingly is רקם, is part of א"י.

תוספות responds to an anticipated resolution:

⁶ The גמרא there states that רבי permitted the people of בית שאן not to give מעשר ירק. The מעשר ירק asked but בית is mentioned in אין as part of א"י, to which the גמרא responded that אר כבשוהו עולי בבל.

⁷ Since the עולי בבל did not conquer אשקלון, it does not have the א"י of א"י of א"י of עולי בבל ceased), therefore the ת"ה chose not to live there because it is considered הו"ל and one should not leave א"י to go to חו"ל.

⁸ It would seem that by adding this phrase, תוספות is insinuating that (even) according to שיטת ר"ת, a place in הו"ל (that is שכיחי וגמירי need not say בפ"ג, וצ"ע.

⁹ This necessitates saying בפ"נ according to the reason of אין בקיאין לשמה.

 $^{^{10}}$ This necessitates saying בפ"נ according to the reason of אין עדים מצויין לקיימו.

 $^{^{11}}$ This can be deduced from the fact that ר' requires to say בפ"נ from רקם and ר' states that ר' הודה

רש"י 12 As רש"י in the משנה ד"ה רקם points out that the הרגום of (וברד) וברד) וברד.

¹³ The פסוק in (כ,ז) יהושע (כ,ז) יהושע בּגָּליל בָּהר נַפְּתַּלי:

וליכא למימר דלא כבשוה עולי בבל –

And we cannot say that the עולי בבל did not conquer רקם, as we previously stated concerning אשקלון -

דבספרי בפרשת והיה עקב חשיב רקם וחגר בהדי כרכים שכבשו עולי בבל – For in ספרי in פרשת שקב he includes רקם וחגר amongst those cities which were conquered by the עולי בבל . The question is; why do we say in our משנה are considered רקם וחגר?

תוספות answers:

ויש לומר דתרי רקם וחגר הוו –

And one can say that there were two pairs of cities that were named רקם. One pair was in א"י (the one referred to in the ספרי), and one pair was in הו"ל (the one referred to in our תוספות continues to elaborate on the necessity to say that there were two רקם והגר, even without תוספות original question.

- אותו רקם וחגר דכתיב גבי אברהם וישב בין קדש ובין שור (בראשית כ $^{\text{+}}$) אברהם וחגר that is written in the תורה concerning אברהם אבינו, where the writes "and אברהם settled between קדש and "שור" -

– מתרגמינן בין רקם ובין חגרא בארצו של אבימלך מלך פלשתים which the הרגום translates as 'between רקם and הגרא' that was in the land of אבימלך - פלשתים -

איי ישראל אראך היו דרין אותו היה בארץ ישראל אברהם ויצחק היו דרים ויצחק היו דמסתמא דאברהם ויצחק אור אברהם וחגר אברהם אברהם and 16 יצחק and 16 יצחק - א"י וויצחק -

וביהושע נמי משמע דפלשתים מארץ ישראל –

And in the נביא יהושע it is also indicated that פלשתים is part of 17 - א"י.

אתו רקם וחגר היה במערבה של ארץ ישראל דפלשתים במערבו – אחגר היה במערבה של ארץ ישראל ארץ ישראל היה במערבה אויי א ישראל is in the west of א"י -

¹⁴ The fact that תוספות is not satisfied with merely citing the ספרי, but insists on quoting the יהושע nay teach us that עולי בבל through עולי בבל without כיבוש will not qualify a city to be considered א"י.

יס reads: פסוק א' פֿין אַדֶשׁב בָּין קָדֶשׁ ובֵין שׁוּר וַיָגֶר בָּגָרָר. פֿסוק א' 15 פֿסוק א' 15.

¹⁷ In the פסוקים that תוספות quoted previously from יהושע יג,ב וג' it speaks about the land of פלשתים that was not yet conquered: זאת הארץ הנשארת וגו' הפלשתים וגו' המשת זה הארץ הנשארת וגו' הארץ.

דים פלשתים הוא גבול מערב של ארץ ישראל

For the sea of פלשתים is the western border of """. Therefore this רקם that is part of א"י, and was part of פלשתים, which is the western part of א"י, is certainly not the רקם וחגר which our משנה discusses, for –

רקם וחגר דמתניתין היה במזרח כדאמרינן רקם כמזרח - ורקם וחגר דמתניתין היה במזרח כדאמרינן רקם כמזרח of our א"י was in the easterly direction from '"א as we say in our משנה that דקם is considered east of א"י. Obviously it is not the same רקם ספרי ספרי ספרי אברהם ויצחק אברהם ויצחק of the ידעחק of the ספרי אברהם ויצחק of our משנה is a different city, to the east of א"י.

תוספות concludes at present his discussion of רקם and addresses the status of עכו.

ועכו אף על גב דכבשוהו עולי בבל

And concerning עכו, even though the עולי בבל conquered it, giving it therefore the status of תוספות א"י, why then does our משנה consider תוספות? הו"ל as עכו goes on to show that עכו (was conquered by עכו and) is considered part of א"י.

כדאמר בסוף כתובות (דף קיב,א) רבי אבא היה מנשק כיפי דעכו - מדאמר בסוף כתובות (דף קיב,א) רבי אבא א that אמכת אמרא would kiss the stones of ,עכו 20 of , because of ,עכו .

תוספות offers another proof that עכו is part of א"י

– ובפרק מי שאחזו (לקמן דף עו,ב) פריך למימרא דעכו לאו מארץ ישראל הוה asks: 'do you mean to say that עכו is not part of א"י ! –

הא כי הוו מפטרי רבנן מהדדי בעכו הוה מפטרי מהדדי

But when the רבנן would take leave from one another, i.e., the רבנן from מי"ל and the הו"ל from הו"ל they would take leave from one another in עכו.

This was because –

לפי שאסור לצאת מארץ ישראל לחוץ לארץ –

For it is forbidden for one to leave from א"י, therefore they said their good-byes in עכו, which was still in א"י. The question is; why does our משנה consider מדו"ל as "חו"ל?

תוספות answers:

אמר רבינו תם דלא קשה מידי דעכו היתה חציה בארץ וחציה בחוץ לארץ

¹⁸ See משפטים כג, לא where it states: "ושתי ים פלשתים".

¹⁹ See 'Appendix'.

²⁰ According to the first interpretation of כיפי in כתובות, the כיפי are אלמוגים; translated as coral.

The ד"ת said that there is no difficulty at all, for עכו was situated half in מכו and half in הו"ל -

כדמוכח בירושלמי –

as is evident from the ²¹ירושלמי. This will therefore resolve the difficulty -

והכא מיירי באותו צד שבחוצה לארץ –

For here in our משנה where עכו is considered הו"ל, that is because we are discussing the northern part of עכו that was in הו"ל. The other places which indicate that עכו is part of אני, were discussing the southern half of עכו.

תוספות digresses and asks:

והא דלא משני נמי במי שאחזו (שם) מתניתין –

Why then did not the גמרא also use this same answer²² to explain the aut in נפרק מי שאחזו in the case where a man (who was preparing to go on a trip to gave a גע to his wife and made the following stipulation -

היינו לאותו צד שבחוצה לארץ –

That means that part of עכו that is in הו"ל, and therefore if he returned within thirty days from the part of בטל si גט, since he הו"ל, it is understood why the בטל, since he

ירושלמי גיטין פ"א ה"ב (דף ה,ב)

²² That we are discussing the northern part of עכו, which is הו"ל.

 $^{^{23}}$ לקמו עו.א ושם עו.ב

²⁴ The מהר"ם שי"ף inserts: (והגיע) והלך למדינת הים

²⁵ His intention presumably being, that if he did not return within thirty days, he may never return, and he does not want his wife to remain an עגונה.

²⁶ He was not away from his home in הו"ל for more than thirty days.

²⁷ The גט may not be used again.

²⁸ The גט should still be valid if and when he now proceeds on a (new) trip to דו"ל for more than thirty days.

reached הו"ל and returned before the expiration of the thirty days.

תוספות explains that the reason the גמרא did not give this answer is because –

והגיע לעכו משמע לתחילת עכו –

And the expression that the משנה used: "and he reached עכר", indicates that he approached the beginning of עכר, and then without continuing further north inside עכו towards the הו"ל side he returned, in that case he never left א"י. Therefore the גמרא cannot say that the משנה is discussing a case where he went until the northern part of או"ל, because the phrase והגיע לעכו וחזר which is הו"ל, indicates that he just reached the southern part of עכו (which is still in א"י, and immediately returned back home. That is not sufficient reason that the עט should be גמל אונים, since he never reached.

מוספות asks another question:

אך קשה לרבינו יצחק דאמר לקמן (דף ו,ב) נכנס לפניו רבי אלעא 29 However the ר"י has another question; the גמרא says later on, concerning a person who brought a גט from כפר סיסאי, and רבי ישמעאל ruled that he has to say רבי ישמעאל continues; ר' ישמעאל entered to speak to רבי אלעאי, and question his ruling –

חוספות now asks:

ומה בכך מכל מקום עכו עדיפא –

But what of it, that עכו is closer to צפורי is; **nevertheless עכו** is **more preferable** to be considered part of א"י, regarding כפר סיסאי than כפר סיסאי -

אף על פי שהיא רחוקה מציפורי שהיא עצמה חציה מארץ ישראל –

²⁹ In our texts in the גמרא it reads: 'אלעאי'.

³⁰ The term מובלע (literally swallowed), means that the city is outside the borders of "א, but it is swallowed or surrounded by "א on three sides, similar to the dot in the letters ב כ σ .

³¹ צפורי was at that time the main settlement in א"י. See our חוספות later on.

Even though עכו is further from כפר סיסאי than כפר סיסאי, still it is preferable because half of נפר סיסאי itself is part of א"י. However כפר סיסאי is completely outside כפר סיסאי so how can we understand s'אנאי'?!

תוספות continues with another question in the same vein:

רעוד היכי דייק לקמן (דף ח,א) דמוכר עבדו לסוריא יצא לחירות - אחר אוד היכי דייק לקמן (דף ח,א) דמוכר עבדו לסוריא אובר on, infer that if someone (who lives in 'א"י sells his עבד כנעני to someone who lives in becomes automatically free. This דין is derived from our משנה -

מדתנן עכו כארץ ישראל לגיטין לגיטין אין לעבדים לא - since it is written in our משנה, that ר"מ says, that עכו is considered part of משנה in regards to גיטין, we may infer since the משנה adds the word גיטין, this teaches us that regarding עכו גיטין, is considered part of א"י, however regarding the rule of selling slaves to עכו (π'') is not regarded as עכר, הו"ל, but rather like עבד and if someone (who lives in עכר (π'')) would sell his עכר מון איי, the עבד would be freed –

וכל שכן סוריא דמרחקא טובא –

And certainly if one sells his עבד into סוריא, the עבד will be free, since סוריא is much further from עכו. This is the מרא's inference. חוספות now poses his question:

- אדרבה סוריא עדיפא כיון דמתניתין איירי בצד של חוצה לארץ אדרבה סוריא עדיפא כיון דמתניתין איירי בצד של סוריא איי more than עכו איי goes on to explain why משנה is preferable since in our משנה, we are discussing the עכו side of עכו, therefore it is self-evident that סוריא preferable to be considered part of איי -

דקסבר כיבוש יחיד שמיה כיבוש והויא היא עצמה ארץ ישראל - \mathbf{For} the one who asked; what is the דין if someone sells his סוריא, is

³² At this point 'תוס' assumes that the criteria of saying בפ"נ is based solely whether the place is, or is not, part of א"י, Therefore מובלע which is half in א"י, so even the part which is in דו"ל (whether that part was מובלע or not), should be considered more part of א"י, than כפר סוסאי, which was totally outside the borders of א"י.

³³ סוריא is a country which דוד המלך conquered, not as part of the regular conquest of "א. It is called a יחיד "an individual conquest" – as opposed to the regular conquest which is termed סוריא . כיבוש רבים "an individual conquest" – as opposed to the regular conquest which is termed סוריא . See the גמרא . אמרא for more details.

³⁴ The משנה in (לקמן מג,ב) states: that if someone sells his עבד into וועד into אבד is freed automatically. This is a עבד קנט, for since an עבד כנעני is also מחויב במצות it is forbidden for him to leave א"י for או"ל. In the אמרא סוריא, we are discussing what is the דין if he was sold into סוריא.

³⁵ As "חוס' previously stated "והכא שבחוצה של ". This would also apply to the inference that "עכו עבדו לעכו יצא מיירי באותו דה that it would be concerning the עכו יצא לחירות.

of the opinion that the conquest of an individual such as דוד המלך, is considered a valid conquest and therefore סוריא itself is part of א"י.

דלהכי מיבעיא ליה אי הוי כמוכר עבדו לארץ ישראל כיון דשמיה כיבוש - דלהכי מיבעיא ליה אי הוי כמוכר ישראל ישראל כיון דשמיה כיבוש for that was the basis of his query if selling a slave into סוריא would be as if he sold his א"י; the reason for this is since the questioner was of the opinion that כיבוש 's considered a proper 'היבוש' and an כיבוש sold there is not freed -

או דלמא כיון דעפרה טמא כחוצה לארץ דמי -

Or perhaps (the other side of the issue), since the earth of טוריא is was in all of π "ל therefore סוריא would be considered as π "ל, and the slave would be freed.

To summarize these last two questions: If we are to assume; a) that the entire basis of saying בפ"נ is based on whether the city is within the borders of א", and therefore we are also forced to assume b) that עכו is half in א"י and half in משנה and in our משנה we are discussing the half that is in π , then we have the following two problems.

- 1. Why would כפר סוסאי insist that one does not have to say בפ"נ from לעאי because it is closer to עכו is, but הו"ל is in הו"ל and half of א"י. This runs contrary to both assumptions mentioned.
- 2. How can the אמרא infer from "דו"ל than since עברים is considered עברים regarding עבדים, so certainly כוריא should be regarded as הו"ל; however since סוריא which we assume is שמיה כיבוש so סוריא o is at least 'technically' א"י, while as we said in assumption b) that we are discussing the part of עכו which is π 1, how can we derive סוריא which is π 2, π 3, π 4.

תוספות will now retract these two assumption, thereby not only answering these last two questions, but all the questions that were posed in this π

רבינו יצחק דאפילו בצד של ארץ ישראל צריך לומר בפני נכתב וכולי - And the "said that even in the א"י side of עכו one is required to say etc. (this is the retraction of the two previously mentioned assumptions) – the reason for having to say בפ"ג even from the א"י side of עכו is –

לפי שהוא בסוף הגבול ורחוק מעיקר ישוב ארץ ישראל -

For עכו is at the extreme border of א"י, and it is far from the main

 $^{^{36}}$ For if סוריא אמיה יחיד לא שמיה, what would be the reason to even think that א"י, and not like הו"ל, and not like הו"ל.

³⁷ The חכמים made a חו"ל that in all of חו"ל the earth of the ground is ממא. This decree extends to אוריא as well, whether or not we maintain שמיה כיבוש יחיד שמיה כיבוש.

³⁸ See 'Thinking it over' # 2

settlement of י"א -

ומופלג מן הישיבות ובתי דינים –

And it is removed a great distance from the ³⁹בתי דינים and ⁴⁰בתי דינים.

The last question concerning סוריא סוריא is now answered, because the משנה is now discussing also the part of א"י, and therefore we can derive from א"י that if even the א"י part of סוריא is considered עבדים, then certainly טוריא which has a lesser status of עבדים which has a lesser status of עבדים will be considered עבדים.

וכן יש לתרץ גבי אשקלון ורקם וחגר –

And we can give the same answer concerning אשקלון, and רקם וחגר; that even though they may be 'technically' part of 41 ,", nevertheless since they are רחוק מעיקר one must say בפ"נ is brought from these cities. It is not necessary to give the answers that תוספות gave above; i.e. that the עולי בבל were not כובש אשקלון; or that there were two.

תוספות will now answer the question regarding כפר סוסאי.

והשתא פריד שפיר –

And now^{42} we understand that ר' אילעאי asked a valid question to ר' ישמעאל -

– כפר סוסאי דקרוב לצפורי שהיתה עיקר ישוב ארץ ישראל טפי מעכו

That since צפורי **is close to צפורי was the main settlement** in עכורי was close to צפורי was close to צפורי was close to צפורי -

- דרחוק מעיקר ישוב ארץ ישראל

For עכו was far from the עכו אייר, so therefore –

– אף על גב דעכו היא עצמה בארץ ישראל וכפר סוסאי הוא חוצה לארץ itself was part of הו"ל מכר סוסאי הו"ל ישראל הו"ל ישראל הו"ל ישראל ייי הו"ל ישראל ייי הו"ל ישראל ייי הו"ל ישראל יייי הו"ל ישראל יייי הו"ל ישראל יייי הו"ל ישראל ישראל

מכל מקום פשיט שפיר כיון דקים ליה דמובלעת –

Nevertheless ר' אלעאי derived the הלכה properly that כפר סוסאי should not say בפ"נ since ר' אילעאי was aware that כפר סוסאי was within the boundaries of א"י

³⁹ This necessitates saying בפ"נ according to the reason of אין בקיאין לשמה.

⁴⁰ This necessitates saying בפ"נ according to the reason of אין עדים מצויין לקיימו.

 $^{^{41}}$ See previous תוספות ד"ה ממדינת אוich is seemingly of the opinion that רקם וחגר are in הו"ל.

⁴² That we say that saying עכו is not entirely dependent if you are in 'חו"ל, for we see that from עכו (and perhaps from א"ל, so we can even go a step further, that there may be places from בפי"נ that do not require saying בפי"נ, if they are so close to א"י (that they are בקיאין and there are בקיאין לקיימו אויי).

⁴³ See ש"ש that perhaps even according to the ר"י the entire עכו is considered עכו (even the '"עד הו"ל). This would resolve the תוספות אע"ג וכו'

מהני כאילו היא ממש מארץ ישראל כרבן גמליאל דאמר מובלעות שכיחי וגמירי - that is sufficient not to say בפ"נ, as if it were actually part of א"י, like משנה of our משנה, who maintains that from כפר לודים which is מובלע of our מובלעות, one does not have to say בפ"נ, because in cities that are מובלעות in the boundaries of א"י, there are frequent travelers who recognize the signatures, and they are versed in the laws of לשמה.

תוספות poses a new question:

- ואם תאמר דאמר בירושלמי המוכר עבדו לעכו יצא לחירות if one sells his עכו into עבד כנעני into עכר, the slave is freed automatically

רבי שמעון אביו דרבי יודן אומר אפילו מעכו לעכו – אפילו מער יודן אומר אפילו דרבי יודן the father of ר"ש says that even if the slave was sold from the part of חו"ל, the slave is also freed.

asks: תוספות

וכיון דאפילו באותו צד של ארץ ישראל יצא לחירות – and since even if the slave was sold into the part of עכו that is in א"י the slave is freed; indicating that as far as selling slaves are concerned we consider the entire as if it is דו"ל as if it is דו"ל

אם כן מעכו לעכו אמאי יצא לחירות כיון דחשיב כחוצה לארץ – אם כן מעכו לעכו אמאי יצא לחירות כיון דחשיב כחוצה לארץ if so, why is it that if the slave was sold from the א"י part of עכו to the side of אני he is freed, since we are considering the אני part of אני as witnessed by the fact that a slave sold (even) to the γ part of עכו is freed. Therefore if one sells his slave from one part of עכו to the other it is as if one sells his slave from one part of או"ל to another, in which case the slave is not freed.

responds:

ריש לומר דנהי דחשיב כחוצה לארץ לגבי עיקר ישוב ארץ ישראל - ארץ לומר דנהי דחשיב כחוצה לארץ לגבי עיקר ישוב ארץ ישראל in value in א"י in relation to the מא"י לעכו איי לעכו so regarding the selling of slaves מא"י לעכו he is freed -

- לגבי חוצה לארץ מיהא חשיב כארץ ישראל

-

⁴⁴ See 'Thinking it over' # 3

Nevertheless, in relation to אוי, it is considered אוי, therefore regarding selling a slave from one part of עכו to the other, the slave is (also) freed⁴⁶.

SUMMARY

The three cities of (רקם (וחגר) אשקלון, רקם were part of אשקלון. Regarding אשקלון, it is written in יהושע that יהודה וגו' את אשקלון. Concerning וילכוד יהודה עולי בבל Concerning. כבשוה עולי בבל that it is among the cities that ספרי עכו Concerning. Concerning עכו we find that the אמרא refers to עכו as a part of א"י then, saying that המרא kissed the עכו of of of עכו אבל took leave of each other in עכו אפרי עכו האפרינונים. Nevertheless one is obligated to say בפ"ג if he brings a גם from any of these cities. There is a difference of opinion between the ר"ר and the י"י why this is so.

The ר"ת maintains that any city within the borders of ר"ת that כבשוה עולי בבל is not required to say בפ"ג. Otherwise one is required to say בפ"ג. Therefore: בפ"ג which the עולי בבל were not כובש (וחגר), is required to say יו הגר). בפ"ג משנה in our משנה is referring to the רקם וחגר east of א"י which is not part of ארץ, as opposed to the רקם וחגר that is in the western part of ארץ, also known as ארץ ארץ. Concerning עכו it was divided into two parts, one in פלשתים and our משנה is discussing the עכו part of עכו, therefore he is required to say בפ"ג בפ"ג בפ"ג בפ"ג בפ"ג עכו בפ"ג ארץ.

The ר"י argues that if we maintain that the משנה is discussing the עכו section of עכו, then we will have difficulty understanding two גמרות; the case of כפר מחלה and the case of גמרות, which the גמרות there derive the respective rulings, from 47 עכו.

Therefore the ר"י maintains that saying בפ"נ is not solely dependent on whether the city is actually inside or outside the boundaries of א"י; rather it depends on the proximity of that location to 48 , עיקר ישוב א"י, for that alone will decide if שכיחי וגמירי'. According to the רקם it is possible that אשקלון was בפ"נ since they א"י, nevertheless they say בפ"נ

⁴⁶ There may be two (distinct) aspects to the prohibition against relocating from קיום (מצות; a) the קיום המצות not be so strictly enforced in חו"ל, due to the lack of בתי דינים, etc., and b) one cannot observe in או"ל, the עכו התלויות בארץ, proper to the part of עבו which is א"י, on account of reason 'a' (only); it is nevertheless also forbidden to sell a slave from the עכו part of עכו be דו"ל part, on account of reason 'b' (as well).

⁴⁷ See the summary בפנים התוס' previously.

⁴⁸ This may also be an alternate explanation why the משנה say מחו"ל and not מחו"ל. See previous ממדה"י ממדה"י.

are far מעיקר ישוב א"י. Pertaining to עכו, the ר"י maintains that the entire עכו, including the א"י side must say בפּ"ג, again because it is רחוק מעיקר ישוב א"י, and therefore the people there are not שכיחי וגמירי.

However even though the entire עכו is deemed like הו"ל (including regarding the sale of slaves), nevertheless, a slave which is sold from the עכו side of slaves). יוצא לחירות side is הו"ל

THINKING IT OVER

- 1. The order of the cities as they are enumerated in our רקם is ,רקם (וחגר), רקם and lastly עכו why does תוספות ask first about אשקלון and only later about 49 רקם?
- 2. It would appear that the two קשיות קשיות ר"י regarding סוריא and סוריא, are contradictory. In the קשיא concerning כפר סיסאי, the ר"י maintains that since כפר סיסאי is half in "א it should be considered עכו more than כפר סיסאי; and in the קשיא from חו"ל, the ר"י maintains that since עכו is half in π , it should be considered כלפי לייא (כלפי לייא Phow can we reconcile this? כלפי לייא !
- 3. When the "ר" explains the question of ר' אילעאי, he states that כיון דקים ליה ליה, he states that ר' אילעאי הובלעות וכו' מובלעות מוס' מוס', and מובלעות וכו' מובלעות וכו' בפ"נ מובלעות שכיחי וגמירי also agrees that מובלעות מובלעות מובלעות מובלעות מובלעות מובלעות איל מובלעות מובלעות מובלעות מובלעות איל מובלעות מובל
- 4. According to תוס', that even if one sells his עבד to the א"י side of עבו he is אכו א יוצא לחירות, because we consider it חו"ל and it is forbidden to go from א"י to חו"ל, then how come the עכו departed from each other in עכו, it should be considered חו"ל, where one is forbidden to go^{52} ?

APPENDIX

It is not clear as to what is the status of (רקם, mentioned in יהושע, which מוספות, quoted previously. Some commentaries say that it is the same

⁴⁹ See מהרש"א.

⁵⁰ See footnote # 38.

⁵¹ See footnote # 44.

⁵² See מהרש"א.

ארץ פלשתים וחגר אברהם אברהם ארץ פלשתים וחגר בערהם ארץ פלשתים וחגר שברהם אוו שברהם נפתלי, which is more east than פלשתים (and in addition the ארץ יהושע was in the גליל (the northeast part of א"י), which is seemingly very far from פלשתים), nevertheless they maintain that while פלשתים was at the western part of ירדן a swath of land extended eastward towards the ירדן which was still part of פלשתים, and that is where קדש וברד סר רקם וחגר were.

Or one may say that indeed the קדש of יהושע is the same as the רקם of our משנה, which is in the eastern part of א"י, however this משנה, קדש - רקם לא כבשוהו , Therefore it is now חו"ל, as opposed to the ספרי וו ספרי וויל, which is in states, and that is in the (south) western part of א"י, which כבשוהו עולי בבל כבשוהו עולי בבל בבל.

⁵³ See יהושע יט. לג-לד.